

"СВОВОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 31-33 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 110
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

PEREPLATATA:		ПОДПИСКА:	
Three cents a copy		Почасове число три центи.	
One year	\$ 7.00	Ha рік	\$ 7.00
Six months	\$ 3.75	Ha рік	\$ 3.75
Three months	\$ 2.00	Ha рік місяці	\$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерсі Сіті і Заграниці:	
One year	\$10.00	Ha рік	\$10.00
Six months	\$ 5.00	Ha рік	\$ 5.00
Three months	\$ 2.75	Ha рік місяці	\$ 2.75

За оголошення реклами не відплатив.

Тел. "Свобода": Montgomery 5-0498. Тел. У. Н. Сокоз: Montgomery 5-1838.

Address: "СВОВОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НІМЕЧЧИНА ПІСЛЯ ВИБОРІВ.

Німецький парламент, ви-
браний у вересні 1930 р., бу-
вав у червні парламентом
Палени-Шляхей. 31. липня
вибудили вибори до парла-
менту. З усього виборів, що
німецькі фашисти поклали
додати більшість у вибор-
чий парламент і який чин-
но узяти владу в свої ру-
ки законною дорогою. Але
німецькі фашисти поклали
Правда, вони мають тепер 230
послів у новому німецькому
парламенті, а до того більше
числа своїх мандатів у по-
передньому парламенті. Що
не передумою парламенту. Але
кажіть, а перемога велика. Але
Гітлерівши не вдалося
розбити німецьку лівою. Со-
ціал-демократи мають замісць
136 послів у попереднім парла-
менті тепер 133 мандатів.
Комуністи здобули більш де-
сятка нових мандатів.

З підрахунків голосів, що ді-
стали поодинокі партії в Ні-
меччині, видно, чим коштом
зросла партія Гітлера: всіх
своих нових виборців німецькі
фашисти взяли не від соціал-
демократів, і не від католиць-
кої партії (центр), а виключно
від право-буржуазних партій.

Так німецькі націоналісти
(Гугенберг) втратили на вибо-
рах коло 300 тисяч голосів,
німецька народна партія втра-
тила більше як мільон, госпо-
дарська партія загубила 1 міль-
йон 200 тисяч голосів, дер-
жавна партія втратила мільйон
виборців, німецька селянська
партія тек програла більше
мільйона виборців. Ці всі міль-
йони послів до Гітлера. І
всех із 607 послів парламенту
230 фашистів не можуть створити
свого партійного прав-
тельства.

Партія Гітлера дістала на
виборах 13 мільйонів 700 тисяч
голосів. На президентських
виборах у квітні цього року
Гітлер дістав був 13 мільйонів
400 тисяч голосів. Але ці цифри
зростають на 300 тисяч голосів по-
казує, що німецькі фашисти
все далі набирають сили в
Німеччині? Як видно з те-
перішніх обставин у Німеччині,
цей порівняльний малий приріст
голосів показує, що вже при-
йшла межа для збільшення
Гітлерової партії. Справді, І.
Березні та квітні Гітлер боро-

вся за президентство в Німеч-
чині з дуже допущеним фельд-
маршалом Гуденбургом і зі-
брав понад 13 мільйонів голосів.
Тепер німецькі фашисти на ви-
борах ішли за Гуденбургом,
що поставив вряхувати
Гітлера правительством Пале-
на. І все ж фашисти більшістю
в німецькому парламенті не
мають.

Результат виборів показує,
що німецькі фашисти вже май-
же вичерпали німецьку ре-
зерву для свого зросту. Шко-
до партії робітничих... со-
ціал-демократів та комуністів,
— то вони для впливу Гітлера
майже неприступні.

Що буде робити Гітлер далі?
Чи спробує він зробити
наслідний переворот, щоб си-
лою взяти владу в руки своєї
партії? Він же має за собою
37,3% голосів на виборах до
парламенту. Але не всі соток
голосів на виборах залежить
політична доля Німеччини. Ро-
ку 1919 соціал-демократична
партія в Німеччині мала 37,9%
усіх голосів на виборах до пар-
ламенту, але ця партія не по-
голюшувала своєї диктаторсь-
кої політики, що й її про-
треба зазначити, що й її про-
треба зазначити, що й її про-
треба зазначити, що й її про-

Положення для німецьких
фашистів скрутне: вони давали
масам дрібного міндства вели-
кий і широкі обіцянки, але
тепер, після виборів, вони не
можуть тих обіцянок сповни-
ти. Гітлер не може взяти владу
в свої руки силою, без зго-
ди німецького війська. Те вій-
сько має міцні руки в руках
Шляхей. З 3-х тисяч генералів
німецьких міністрів після
виборів вишло, що правитель-
ство фон Палена не має наміру
передати свою владу кожному
небудь іншому. Пален прого-
лошує 1 серпня, що німецьке
правительство хоче йти далі
своєю дорогою незалежно від
німецького партійно-політичного
зобов'язань. Це є відмова від
претензій Гітлера на диктату-
ру. Звичайно, теперішні ні-
мецьке правительство буде
старатися задовольнити Гі-
тлера; може запропонує фаши-

стам увійти в коаліційні пра-
вительство з іншими правими
партіями. Але поки що
німецьке правительство заявляє,
що воно не думає подаватися
до німців.

В новому німецькому пар-
ламенті нема переваги сил ні
на боці правих, ні на боці лі-
вих. В цих обставинах пра-
вительство генерала Шляхей-
го, як головною особою, мо-
же відіграти ролю судді між
німецькими партіями.

Вже тепер, коли фашисти
в Німеччині вальшували в де-
яких містах різно своїх про-
тивників і жидівські погроми,
правительство фон Палена
загрожує їм драконськими по-
караннями. Пален і Шляхей добре
знають, що з переходом вла-
ди до Гітлера в Німеччині

спалахнуло страшна внутріш-
ня війна. Можливо, що й са-
ме Гітлер не хоче вийти для се-
бе й помиритися з існуючим
кабінетом Палена, щоб не ри-
зикувати втратити все-по не-
вдачі насильного перевороту.

Німецький приклад показує,
що ніколи навіть високо куль-
турний народ не може відразу
стати на шлях невинного де-
мократичного розвою. Фран-
ція пережила кілька револю-
цій протягом 19 віку, поки
змінила у себе демократич-
ний лад.

Очевидно-й німецький народ
мусть у власному досвіді пе-
репробувати всі політичні
системи, поки не вибере такої,
що буде найбільше відповіда-
ти його інтересам та ваці.

К. П.

ЩЕ ІЩЕ ВІСТІ З СОВІТСЬКОГО КОРДОНУ

Оповідання втікачів.

Нема такого тижня, щоб
хтось з громадян "робітничо-
селянської держави", яким не
сила було терпіти "пре-
стелі червоного раю", не втік на
цей бік, на польську терито-
рію в надії тут врятувати хо-
би життя.

Таких втікачів що тижня
кілька, а то й кількадецять і на
пограниччя на Воліні.

Вночі з 6-го на 7-го липня
на втілку границі біля села
Борове, сарненського повіту,
перейшов на цей бік 12-літ-
ній хлопчик Пилип Філоменко
з села Кочинина, звільського
повіту.

Він оповідає, що батько його
мав 20 десятих землі і був
принципом трактир хліпця й
Яноса родини. Болшевицькі за-
раховали батька хліпця до
"кулаків" і стали губити ве-
личезні податки. На ве-
сні 1930 р. місяця "Сіларда"
оподаткувала дядька таким ви-
соким податком, що, борови-
чеський "перел" конфіскацію май-
на на користь колективів, він
видавляв усе, що міг, і хоч
уникав колективів, то госпо-
дарство його стало підпаду-
вати. В 1931 р. до біжучих по-
датків, уже й так непомірно
високих, йому вмірено додат-
ково 200 руб. за те, що був
дядьком. З того тугару неш-
асний дядько не міг вива-
затися і через те його, "як не-
вміючого господарювати", а

родиною вислано на Сибір, а
маєток сконфіскавали на кор-
исті держави. Але на тому не
кінчили: Малий Пилип ходив
до школи і згідно до свого ві-
ку повинен був належати до
комсомольської організації
"ліонерів", що забороняло йо-
му релігійний батько.

Хлопця по двох літах науки
виключено зі школи, цілком не
трудолюбив тим, що він ли-
шився анафематом. Бать-
ком заборонено далі вче-
ти дитину. Коли родину де-
портовано на Сибір, забороне-
но забрати з собою Пилипа;
не поможли просьби, блага-
ння і плачі нещасних батьків та
приречення поправки. Пилипа
пущено самотаном, на "при-
звільнені".

По декільку часів хлопця
взяв до себе його дядько. Але
й тут Пилипові не поведе-
ло, бо і дядько був "кулак",
а щоб покрити подат-
ки, забавав запроваченим
грошей виробом "самогонки".
Але болшевицькі це ви-
крили і "за зраду інтересів
совітської держави" нещасно-
го дядька вислали на Сибір,
а майно його сконфіскавали.
Але й цим разом Пилипа не
дозволено забрати. По тому
випадку лишилось малому
хлопцеві: або занятися зго-
дівцями, або гинути з голоду.

Але за порадою і при помо-
ці селян пограниччя з Поль-
ще місцевості йому уда-
лось перебраться сюди. Пер-

Хоч бурі йдуть і громи б'ють
в гори серце твоє, а в сер-
це твоє не впаде ні краплини.
Не розділять кордонів.

Бо все саме часе в імні
Збілює на наших полях,
Кому ти не впаде ні краплини.
У нашій "Підня Школі".

Міняй культурний народ не
може обійтися без шкільного
Товариства, яке в національ-
ній державі стає квітковою
державо-освітнього апарату, а в
мішаний — доповнює її за-
даннями чи недоліками в освіт-
ній роботі. — "Сільський бі-
льш заучається для бездержаво-
го "Рідної Школі" в старому
граю! Пам'ятаймо на це!

Кожний ситий, кожний дити
Наш "Рідної Школі" а в сер-
це твоє не впаде ні краплини.
Не розділять кордонів.

Рідна Школа — наша дитина,
Рідна Школа — не наш дити,
В Рідній Школі — мій герой,
Що неможе погинути.

Кожний ситий, кожний дити
Наш "Рідної Школі" а в сер-
це твоє не впаде ні краплини.
Не розділять кордонів.

Рідна Школа — наша дитина,
Рідна Школа — не наш дити,
В Рідній Школі — мій герой,
Що неможе погинути.

Кожний ситий, кожний дити
Наш "Рідної Школі" а в сер-
це твоє не впаде ні краплини.
Не розділять кордонів.

Рідна Школа — наша дитина,
Рідна Школа — не наш дити,
В Рідній Школі — мій герой,
Що неможе погинути.

Кожний ситий, кожний дити
Наш "Рідної Школі" а в сер-
це твоє не впаде ні краплини.
Не розділять кордонів.

Рідна Школа — наша дитина,
Рідна Школа — не наш дити,
В Рідній Школі — мій герой,
Що неможе погинути.

Кожний ситий, кожний дити
Наш "Рідної Школі" а в сер-
це твоє не впаде ні краплини.
Не розділять кордонів.

Рідна Школа — наша дитина,
Рідна Школа — не наш дити,
В Рідній Школі — мій герой,
Що неможе погинути.

Кожний ситий, кожний дити
Наш "Рідної Школі" а в сер-
це твоє не впаде ні краплини.
Не розділять кордонів.

Рідна Школа — наша дитина,
Рідна Школа — не наш дити,
В Рідній Школі — мій герой,
Що неможе погинути.

Кожний ситий, кожний дити
Наш "Рідної Школі" а в сер-
це твоє не впаде ні краплини.
Не розділять кордонів.

Рідна Школа — наша дитина,
Рідна Школа — не наш дити,
В Рідній Школі — мій герой,
Що неможе погинути.

Кожний ситий, кожний дити
Наш "Рідної Школі" а в сер-
це твоє не впаде ні краплини.
Не розділять кордонів.

Рідна Школа — наша дитина,
Рідна Школа — не наш дити,
В Рідній Школі — мій герой,
Що неможе погинути.

Кожний ситий, кожний дити
Наш "Рідної Школі" а в сер-
це твоє не впаде ні краплини.
Не розділять кордонів.

Рідна Школа — наша дитина,
Рідна Школа — не наш дити,
В Рідній Школі — мій герой,
Що неможе погинути.

Кожний ситий, кожний дити
Наш "Рідної Школі" а в сер-
це твоє не впаде ні краплини.
Не розділять кордонів.

Рідна Школа — наша дитина,
Рідна Школа — не наш дити,
В Рідній Школі — мій герой,
Що неможе погинути.

Кожний ситий, кожний дити
Наш "Рідної Школі" а в сер-
це твоє не впаде ні краплини.
Не розділять кордонів.

Рідна Школа — наша дитина,
Рідна Школа — не наш дити,
В Рідній Школі — мій герой,
Що неможе погинути.

НА ТАТАРСЬКИМ ШЛЯХУ.

(7)

Кордиш потіс коня і почав і-
сати вперед! Сотня за ним. Ви-
хав на перший горбок і по-
бачив, що добре вгадував. Пе-
ред поклали спад, горбки пе-
реходили в рівну долину, яко-
ю ішла дорога до провалу, чи
дебри між двома горами. Той
край теребний полз горів, бо
Татари, пройшовши полі, під-
палили сухий очерет. Вітер був
відаєм, отже дим ішов на ко-
зацьку погоню, огонь підста-
вав до них.

— Чи не можна би обійти
це поле і Татари такі перемін-
ливі? — спитав Янович. — Та-
тари мають гірші коні, як ми,
і змордовані воєнним походом.
— Обійти можна, та тоді
про те, щоб іти перемінливі,
закони уйдуть в очакливий
ніз, вже й безісиди не буде.

— То може би такі проба-
вати шаста доріжкою крізь те
поле? Горить тільки край того
боку. Не виключене, що огонь
підіє не задовж доріжки до нас,
а на боки. Як покажеться, що
далі так не можна, завернемо.

— Це було би божівлявля,
— відповів Кордиш, покручу-
ючи заперецьку головою.

— Вітер дует шораз скількишній,
огонь посувається за подвоє-
ного скорістю. На той візкий
стежкий коня не обернеш. Тре-
ба би вертатися, отукаючи
взад. Такою задом від вогню
не втечеш. Огонь переймає
ніс. Нехай який кінь підіткну-

— Як приїде буря, то прий-
де нещастя на наше замовлення,
— відповів Кордиш, позирну-
чи на небо.

Північно-західний край неба
почорнів. Довга чорна стіна,
нещастя з моря висуваючись,
підіймалася шораз вище горо-
в. Відаєм дур скількишній. Де-
рева, під котрими стояли,
стали гірше шуміти.

— Як би не той огонь, —
по хвильові мовчавши Кордиш
зачав наново — то ми вже си-
димо на карках потагів. Як
би тепер пустився добрий до-
рога до полудня загис пожежу,
то ми переймали би їх, ще
закли перейдуть на той бік гор-
бів.

— До полудня? Змарнуємо
так багато часу? — спитав
батько дивчини, знов недо-
вольний з такою відмовою.

— Час не буде змарнований,
чим менше тепер витримо їх,
тим жвавіше будуть тоді, коли
прийде рішуча хвиля.

По цих словах Кордиш ско-
чав з коня, розбузевши його і
пущав у траву. За його при-
кладом пішли всі козаки. Яно-
вич же хвилю сидів на коні з
похмуреною головою. І також
пущав коня на траву.

Небо затяглося шораз далі.
Не минуло пів години, як воно
уже ціле затяглося. Вітер scho-
лився такий, що козаки, котрі
сидили під деревами, поскоп-
лювали і втікали на голий
стел. Вони боялися, що по-
біг гідя, вже вітер відлімавав
розпузувати. Коли вітер став
притихати, зачали падати гру-
бі краплі дощу. Падали з го-
лого сілою, що кожда крапля
вибивала в землі ямку. Знов
задав скількишній вітер і пущи-
вся дощ, нещастя не вилетіло
доби такої великої, як ціле
небо.

Янович, котрий зроста вті-
шався був, коли дощ став па-
дати, показав трівижно в сто-
рону тернистого поля і сказав:
— Не гасне, а навпаки, ще
сильніше горить!

— Гадаєте, тому, бо вогню
було так клуби диму, що аж
сидиши видко? Саме ті хмари
е, що огонь гасне. То зможе
дощем димом так силь-
но курити. За хвилю вогонь
цілком загасне і загасить пе-
рестане куритися. Підможе ко-
ра, як я гадав ще перед хви-
лею.

Доць пройшов скорі, вітер
затих, небо назад поспіло.
Кордиш, що зливу пересидів
накритий коком на пів пова-
леної сонці, піднісся і сказав
до козаків:

— Я тепер піду подивитися,
яка те стежка крізь терни. Пі-
діду як до загарища, бо не
виключене, що воно ще не за-
гасло. Як це так, то вітер міг
рознити нову пожежу. Як до-
рога буде добра, то до вас не
буду вертатися, хвилю замая-
влю. Тоді возмітьмо його ко-
ні і зложим їх менше. Добре,
що я нагадав собі! Той сверби-
ти по обох боках дороги до-
дому переїхав. Хоч кожний ма-
в гідя, авесь так рубав шаблем,
обтинали коби, над
стежкою нахилили гідя, то
весь так того гідя ще чи-
сто сілою, що кожда крапля
вибивала в землі ямку. Знов
задав скількишній вітер і пущи-
вся дощ, нещастя не вилетіло
доби такої великої, як ціле
небо.

Янович, котрий зроста вті-
шався був, коли дощ став па-
дати, показав трівижно в сто-
рону тернистого поля і сказав:
— Не гасне, а навпаки, ще
сильніше горить!

— Гадаєте, тому, бо вогню
було так клуби диму, що аж
сидиши видко? Саме ті хмари
е, що огонь гасне. То зможе
дощем димом так силь-
но курити. За хвилю вогонь
цілком загасне і загасить пе-
рестане куритися. Підможе ко-
ра, як я гадав ще перед хви-
лею.

Доць пройшов скорі, вітер
затих, небо назад поспіло.
Кордиш, що зливу пересидів
накритий коком на пів пова-
леної сонці, піднісся і сказав
до козаків:

— Я тепер піду подивитися,
яка те стежка крізь терни. Пі-
діду як до загарища, бо не
виключене, що воно ще не за-
гасло. Як це так, то вітер міг
рознити нову пожежу. Як до-
рога буде добра, то до вас не
буду вертатися, хвилю замая-
влю. Тоді возмітьмо його ко-
ні і зложим їх менше. Добре,
що я нагадав собі! Той сверби-
ти по обох боках дороги до-
дому переїхав. Хоч кожний ма-
в гідя, авесь так рубав шаблем,
обтинали коби, над
стежкою нахилили гідя, то
весь так того гідя ще чи-
сто сілою, що кожда крапля
вибивала в землі ямку. Знов
задав скількишній вітер і пущи-
вся дощ, нещастя не вилетіло
доби такої великої, як ціле
небо.

Янович, котрий зроста вті-
шався був, коли дощ став па-
дати, показав трівижно в сто-
рону тернистого поля і сказав:
— Не гасне, а навпаки, ще
сильніше горить!

— Гадаєте, тому, бо вогню
було так клуби диму, що аж
сидиши видко? Саме ті хмари
е, що огонь гасне. То зможе
дощем димом так силь-
но курити. За хвилю вогонь
цілком загасне і загасить пе-
рестане куритися. Підможе ко-
ра, як я гадав ще перед хви-
лею.

Доць пройшов скорі, вітер
затих, небо назад поспіло.
Кордиш, що зливу пересидів
накритий коком на пів пова-
леної сонці, піднісся і сказав
до козаків:

— Я тепер піду подивитися,
яка те стежка крізь терни. Пі-
діду як до загарища, бо не
виключене, що воно ще не за-
гасло. Як це так, то вітер міг
рознити нову пожежу. Як до-
рога буде добра, то до вас не
буду вертатися, хвилю замая-
влю. Тоді возмітьмо його ко-
ні і зложим їх менше. Добре,
що я нагадав собі! Той сверби-
ти по обох боках дороги до-
дому переїхав. Хоч кожний ма-
в гідя, авесь так рубав шаблем,
обтинали коби, над
стежкою нахилили гідя, то
весь так того гідя ще чи-
сто сілою, що кожда крапля
вибивала в землі ямку. Знов
задав скількишній вітер і пущи-
вся дощ, нещастя не вилетіло
доби такої великої, як ціле
небо.

Янович, котрий зроста вті-
шався був, коли дощ став па-
дати, показав трівижно в сто-
рону тернистого поля і сказав:
— Не гасне, а навпаки, ще
сильніше горить!

— Гадаєте, тому, бо вогню
було так клуби диму, що аж
сидиши видко? Саме ті хмари
е, що огонь гасне. То зможе
дощем димом так силь-
но курити. За хвилю вогонь
цілком загасне і загасить пе-
рестане куритися. Підможе ко-
ра, як я гадав ще перед хви-
лею.

Доць пройшов скорі, вітер
затих, небо назад поспіло.
Кордиш, що зливу пересидів
накритий коком на пів пова-
леної сонці, піднісся і сказав
до козаків:

— Я тепер піду подивитися,
яка те стежка крізь терни. Пі-
діду як до загарища, бо не
виключене, що воно ще не за-
гасло. Як це так, то вітер міг
рознити нову пожежу. Як до-
рога буде добра, то до вас не
буду вертатися, хвилю замая-
влю. Тоді возмітьмо його ко-
ні і зложим їх менше. Добре,
що я нагадав собі! Той сверби-
ти по обох боках дороги до-
дому переїхав. Хоч кожний ма-
в гідя, авесь так рубав шаблем,
обтинали коби, над
стежкою нахилили гідя, то
весь так того гідя ще чи-
сто сілою, що кожда крапля
вибивала в землі ямку. Знов
задав скількишній вітер і пущи-
вся дощ, нещастя не вилетіло
доби такої великої, як ціле
небо.

Янович, котрий зроста вті-
шався був, коли дощ став па-
дати, показав трівижно в сто-
рону тернистого поля і сказав:
— Не гасне, а навпаки, ще
сильніше горить!

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.
Novelty Picnic.

Guests at the picnic given by the Alexander Koshetz Choir of St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Church in Philadelphia on Sunday, August 14, 1932, were treated to a novelty. As a change from the usual type of picnic, the choir incorporated a short concert of folk songs and with the aid of Vasile Avramenko's dancers from Philadelphia were able to present a series of folk dances for the enjoyment of the public. The idea went over with great success both financially and morally.

The dancers were resplendent in the vividly colored costumes of the Ukraine. The same can not be said, however, for the choir.

The choir, under the excellent direction of Prof. Harry Pawlowsky, rendered the following songs: 1. Werchowyno; 2. Hanja; 3. Oo Mistecku Bohoslav; 4. Tam na Hori Snih Bilenyi; 5. Stelyssa Barvinku; and 6. I Shumyt i hude.

Interspersed between the songs were the following folk dances: 1. Zuravli; 2. Kozachok, solo; 3. Kozachok Podilsky; 4. Kolo-meyka; 5. Hopak kolom; 6. Kateryna; 7. Arkan; 8. Honyuever; 9. Chumak, solo and 10. Hayevka.

A little six year old girl, Olga Wergernuk, danced Kozachok solo while Steven Sawchuk danced Chumak. Hopak Kolom, Kozachok Podilsky and Hayevka were done by the ensemble.

Other dances taking part were: Elsie Antowich, Olga Sadowny, Olga Holowenko, Irene Prorchesky, Annie Zadorozny, Anna Seniw, Anna Cossak, Rose Yarmolik, Mary Huczo, Olga Hawryluk, Mary Kwinsky, Sophie Suchowsky, Mary Boyko, Marie Kish, Olga Klarko, Katherine Kushina, Mary Nahirny, Julia Bahayk, Edward Buchatsky, William Bishko, Harry Szagala, Mike Kwinsky, Joseph Smylsky, John Kowalishyn and Stanley Dankowsky. The dancers were under the direction of Taras Rybachuk.

There will be another opportunity for Ukrainians of Philadelphia and vicinity to see their wonderful dances and to hear their enchanting Ukrainian songs on Sunday, September 18, 1932. It will be presented on a grand scale, because on September 18th Philadelphia Ukrainians will celebrate "Ukrainian Day".

Guest.

ДИТРОП, МІШ.

Нивий відділ Союзу Українок.

Українська Громада в Дитропі, переживає минулого тижня прегарний вражіння, витачив в себе Марію Бек з Півсбурга.

В першій мій, українській жінці, пам'ятати до довго в наших церквях адемітизм со-зоджю меделью і слова. Немає снів, що можна було опити ці вражіння, ці якіс опити поучання, яким огор-тала нас усіх ця, золотиста дівчина.

Під впливом її слів таяли ле-додови цей проміжний збу-тний, наче під проміжним збу-тним сонця. То знов своїм за-палом, горючою любовю до сво-го рідного поринала славичи і несли в рідні сторони до бо-ротиби з ворогом. В неї сіль-ний дух, велика любов до сво-го рідного і це все переливає на слухача.

Це перша українська жінка, яка змилася на нашому гори-зонті тут в Америці, що по-тятьє за собою маси жіноцтва до праці і боротьби за кращу будучність.

Ми українські жінки, що ма-ли шастати витати в себе ша-новну гостю, отсим виставлю-ємо велику пошану, подяку і

любов для неї! Бажаємо їй си-ли, здоров'я і витривалості на-дальшому шляху її життя і маємо надію, що всі відносини зустрін нашій спільній ідеї, яка нас повинна злучити, могу-чю організацією Союзу Укра-їнко, а в цім, виводячи на-шого краю з ворожих оков.

Перебуваючи впродовж тиж-днів у Дитропі, панна Бек не спо-чинувала. І так: у середу, 3-го серпня, відбулися загальні збори жінок в Геттхер, на яких вона промовляла і на яких рішено осунувати відділ Союзу Укра-їнко, замовляючи салютуючі збо-ри на день 6 серпня.

У п'ятницю, 5-го серпня, уроч-женно Жіночим Тов. "Згода" на західній стороні в Дитропі привітний вестер в церков-ній галі на Капперт ул. Пані Шестопака, голова "Згоди", відкриває вечір короткими сло-вами, представляючи присут-ним шановну гостю і запрошу-ючи її до промови.

Шановна гостя дає жінкам прегарний реферат, змалюю-ючи українську жіночку в краю в теперішній боротьбі з во-рогами. Згадавши покісну Бесара-бову, що згинула у ворожій торі.

Не минула недавно відбутю-го Укр. Жіночого Конгресу в Нью Йорку, вказуючи на це, що кожне жіноче товариство, от-же "Згода", повинні належати до Централу Союзу Українок.

По промові на доказ включи-ти впродовж її від китиці пер-гарних цвітів, понім усі спіль-но засіяв до смачної перекис-ки, яку задали членщиці "Зго-ди", пані Форнсена, Маведева і Ковалева.

Ред. М. Шустакевич у своїй промові між іншим вказував на потребу жіночого журналу.

Пан Михайлюк, як радий Укр. Нар. Союзу, теж зловив привіт відомою словами. Кіль-ка слів сказав молодий, збен-тежений д-р Корбеляк.

П. Топорівський заявив, що радий, що сидить при одному столі з милою гостею, а п. Ко-валюк, жартуючи, обтергав Укра-їнців, щоб який Американи-несь або Німеч не забрав на-пани Бек.

Дуже гарно відповідала "Цвіт-ку" панна Стефа Вербоуєва при аккомпаніменті пані А. Дя-чун. Співав хор Боянів від у-правую Пелеха і виконав най-краще "Вечірній дівч".

Кінцеве слово забрала пані Шустакевич. Дякуючи до-рогій гості за її корисні про-мови, від усіх громади, а зокре-ма від посестер ажиола на по-гідному чолі дорогий гості громадський пошану. На кі-нцеве відповідало український гімн.

В пам'яті гостювання панні Бек у Дитропі в суботу, 6-го серпня, як було замовлено, відбу-лися знову жіночі збори в Гет-тхер, на яких саме основило відділ Союзу Українок. У збо-рах взяли участь Український Жіночий Громадський Клуб і жіноче тов. "Цвіт Українок". Збори відкриває панні Когутю-ва, голова Укр. Жін. Громад. Клу-бу і в промові панні Бек до-зволує, зробила велике вра-жіння на присутніх. Що хви-нилі тріпки оплески зривалися бурю, а бесідниця ажиола у Рідний Край, поринаючи нас і собою. Могучими словами за-кликала весь Український Нар. до єдності, згоди та ку-вати свої власні сили, не пок-ладаючи на нікого. І знову да-ла і знову негавкою оплески, довгі-довгі... а там же хви-ли, ще дві, і шановна гостя про-мовляється... "Прощаюсь, анге-л, з тобою". Безмовно подю-руж... і почмалась між свої рідні півсбурзькі гори. Шасидорі дорогий Прощай!

"Сира Природа" — НАЙБІЛЬШЕ ЛАГІДНА

Пого не знайде в Локі Страйк... найбильше лагідна з усіх сигареток що їх колинебудь ви курили

Ми купуємо чайнраші, дійсно найкращі роду тютюну в світі — але я не не поясню, чому люди вважають всіма Локі Страйк найбільш лагідною сигареткою. Фактом є, що ми ніколи не забуваємо отой прав-ди, що "Сира Природа Мало

ТЕМНА І КРОВАВА ЗЕМЛЯ
"Сира Природа" — в картині Н. С. Бейтса, відомого маляра амери-канського. Нидан... матиєна стра-шною жорстокістю змучив, що іх ноді і тютюрі кроваво замалює в історії Понсрського Заходу.

Коли є "Лагідна" — отже цей гарний тютюн, коли він відпо-відно назрів і загігнаний, улітшуєть ватак тим Локі Страйк процесом чищення, що його означено словами — "Вони є пражени". Ось чому люди в кожній місті, містечку і оселі кажуть, що Локі це така ла-гідна сигаретка.

"It's toasted"
Ота пачка лагідних Локі

"Яко жодна напаше кращу ніжину, вигосить кращу проповідь, або зайдати кращу пастку на миш, чим її сусід, так хобів і в лісі збудував свою хату, а світ і туди уловить стежку до її дверей." — РАЛФ ВАРДЛО ЕМЕРСОН. Це не по-яснює не світового визнання і оцборення для Локі Страйк?

Михайло Зошенко.

АМАТОР.

Члениці виписало 26. По осну-вуванню відділу С.А. відбу-лись теж гарна перекуска, пер-еплетана промовами, якими пораджувала пані Когутюва.

Говорив д-р Кібієв і між ін-шим gratулював членицями, ба-жаючи їм як найкращого роз-витку. Довшу промову анголо-сис п. Іван Чайківський, зая-вив свого радість з приводу новоосновного відділу. Радів, теж, що тепер починається громадська праця вже не тільки самими жінками, але і жі-нці стануть нам до помічи. На тему жіночої організації гово-рив теж п. М. Шустакевич.

При кінці зложено в дару-нок дорогі гості китицю цві-тів і в конвертах дві золотий-ки, які подали: одну пані Чай-ківська від Укр. Жін. Громад. Клу-бу, а другу пані Корбеляк від жі-ноч. тов. "Цвіт Українок".

Дякуючи, шановна гостя прощала всіх сердечними сло-вами. На закінчення відповідало український гімн.

Не можна поминути неділь-ного пікніку, який уряджено відділом 292 Укр. Нар. Союзу, на яким промовляла теж панна Бек. Її промова, глибоко па-ріотична, зробила велике вра-жіння на присутніх. Що хви-нилі тріпки оплески зривалися бурю, а бесідниця ажиола у Рідний Край, поринаючи нас і собою. Могучими словами за-кликала весь Український Нар. до єдності, згоди та ку-вати свої власні сили, не пок-ладаючи на нікого. І знову да-ла і знову негавкою оплески, довгі-довгі... а там же хви-ли, ще дві, і шановна гостя про-мовляється... "Прощаюсь, анге-л, з тобою". Безмовно подю-руж... і почмалась між свої рідні півсбурзькі гори. Шасидорі дорогий Прощай!

Особисто я, брати мої, до лікарів ходжу дуже рідко. Сего в крайних, концних випадках. Ну, скажімо, повот-ротний тиф або зі сходов упав. Тоді, дійсно, звертаюся до медичної помічи. А так я не аматор лікування. Природа, на мою думку, сама органи регулює. Іє деще.

Самособою, я не йду проти медични. Ци професія, я ска-зав би, також необхідна в за-гальному механізмі державно-го будівництва. Та назвичай-но одушевляється медичною, я скажу, недобре.

А таких аматорів медични саме тепер багато.

Також ось мій приятель О-лесь Егорів. Формально залі-кувався. А гарний був чоловік. Розвитий, інтелігентний, і не від того, щоб не випити. І ось п'ятиріч лікується.

Зпочатку в нього нічого та-кого надвичайного не було. А просто був худощавий. Ну, самі знаєте — в голоді часи жерди погано, тай обкусю-ється чоловік. І став лікуватися.

Став лікуватися. Став по-правлятися. І до двох літ так його роздуло, що рідні діти стали лякаться його зайвої повноти та виразу очей.

А вірш був значиний який — перепуджений. Всежтаки алкався чоловік, що його так роздуває. Хотів припини-ти лікування, так бачить: пі-зно. Бачить: треба лікуватися від товстощі.

Лікар повідає: — Товстощі — головна причина вашого нерухомого

життя. Або навпаки. Побіль-ється — каже — ходіть взад і вперед; може бути, від того похудієте.

Став ходити мій приятель. Ходити і ходити, наче пексьий син. Цілий день ходить, а під вечір у нього такий апетит розбурхується — нема стри-му. І сон такий здоровий — просто біда. Словом, знову прибуло чоловікові за ко-роткий час більше ніж пуд. І став тепер важити дев'ять пудів.

Лікар повідає: — Ні, — каже — вам ходи-ти не добре. Перевірте, бу-налевно зайти треба. Вий-жайте у ліничну місцевість.

Тепер мій приятель збира-ється їхати до якоїсь ліничної місцевості. Або в Есентуки а-бо в Боржом. Не знаю. Сло-вом, сподівається, що буде користь.

Я з мого боку також спо-діваюся, що лінична місце-вість принесе йому користь. Постойте чоловік за залізни-ним білетом до дві нічки, по-тепліється за справками та за висуваннями грошей — і стратить, як мильничий, два пуди, коли на більше.

Та воно й зрозуміле. Тут буде можна сказати, безпосе-редний вплив природи на люд-ський організм.

УЧІТЬСЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

"Ходячи ви не знаєте по англійськи говорити, так сечас беріться до на-уки! — Коли знаєте вже трохи розговоритися, так старайтеся добре опанувати англійську мову. — Поміжже подаємо спис сліворів і пірочувати їх вам поможуть в наші англійської мови, котрі можна набути в кни-жках Слободі."

НОВІЯ УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКА ПРОВІДНИК: Самоук Таручи І Словарі для вивчення читати, писати і говорити по англійськи. В часті Новий Пра-кційний укр. англ. і англ. укр. словари. Провідник обшмає 368 сторін великого формату, ціна 2.00
В гарній поліграфічній опра-ві. В поліграфічній опра-ві, без сліворів, значиня опра-ва 1.50
УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКА І АНГЛІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА КИШЕНКОВІЯ СЛОВАРЕШЬ. 43500 виразів, 648 сторін друку з граматично-го, логічно-го, друкованого і писаного і що найважчійше з вимовою англійських слів. Величина і формат словарів 5 1/2 x 2 1/2 цаля. Опрацьовані в червоно-чорній витонченій шпирі, оздоблені гар-бюром українці і золотим витиском, — друкований на гарній па-пері, а шоби скоріше читати потрібне слово, на то є пошуковий ревівер. 1.50
УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКА І АНГЛІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА КИШЕНКОВІЯ СЛОВАРЕШЬ 1.00
УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКА І АНГЛІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА СЛОВАРЕШЬ З ДО-датком поучень ЯК СТАТИ ГОРЮЧИМ ЛЮДИМ. 75
УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКА І АНГЛІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА СЛОВАРЕШЬ З ДО-датком поучень ЯК СТАТИ ГОРЮЧИМ ЛЮДИМ. 75

"СВОВОДА" JERSEY CITY, N. J.
81-83 GRAND ST. (P. O. Box 346)

КНИЖКИ ДО НАУКИ РОТНОГО СПІВУ

Основи теорії музики, Івана Левинського. Ціна 30 ц.
Популярна наука гармонії, Івана Левинського. Ціна 75 ц.
Замовлення разом з належністю слати на адресу: "СВОВОДА" 81-83 GRAND ST. (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАСИН.

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Звіт Комітету 2-го Зіздю Ор-ганізації Державного Виро-дження України з дня 25 і 26 червня 1932.

Жертви зложеної на Бовіу Актію, зібрані підчас зіздю. Збірка в українській церкві при 14 вул. 16 дол. 75 цнт.; Г. Герман і Впов. Родина Яре-мів по 10 дол.; Збірка в укра-їнській церкві при 7-мй вул. 6 дол. 92 цнт.; відділ Союзу Українок в Трой, Н. Й., Н. М. з Джерси Стіт, о. Я. Івапшич, Омелян Ревак, Михайло Гаврилів, Гнат Павлюк, Тео-дор Онуфрій і І. Кулінич по 5 доларів; дрібними жертвами 3 дол. 80 ц.; В Авраменко 3 дол.; пані Грицишин і пані Черватков по 2 дол. 50 ц.; О. Комар, І. Мечник, І. Третяк, О. Кухар і А. Шигаго по 2 дол.; М. Чагарин, Т. Свистун, Гале-да, д-р В. Галад, Д. Галіччін, С. Абрагамоєвська, Ю. Кир-ченко, Ю. Гуманіцька, О. Бу-льчак, Пазюк, М. Олексів, С. Лу-ців, М. Шуст, С. Кривель, Ма-рія Слота, пані Корнат, П. Ковтун, В. Сибайло, Р. При-даткевич, В. Калина, Марушак, Агафія Бундзяк, В. Кубарик, Заровенний, П. Соколовський, О. Шмакалик, П. Мартинюк, д-р Ю. Андрейко, о. І. Ко-рещенький, о. В. Лютювич, Ю. Кузів, В. Ярема, І. Всякий, д-р В. Борак, М. Копичин, С. По-горієць, В. Гела, Максимів, д-р Демидчук, В. Лехинський, М. Лесківський, М. Лехинський, П. Пинцальна, Дубан, Розмарин, М. Перчинин, Г. Ділох, Я. У-горчак, С. Угорчак, П. Бойко, І. Гулей, В. Черватков, Д. Па-сичник і М. Сурчак по 1 дол.; В. Іваніло і Туревич по 50 ц. Разом \$160.47. Розхід на вече-р \$38.

Вислано до краю через Об-єднання \$122.47.

Урад ОДВ.

ЧЕСТЕР, ПА.

Допомога інвалідам.

Хоч які тепер тяжкі часи безробітні, але дуже дитинно їм нас у Честер, але дуже ми не падаємо на думи, не забуваємо за наш Рідний Край, а пере-досім за наших борців інва-лідів.

Коли прийшов день Зелених Свят, то о. П. Білов в у-країнській православній церк-ві відправив парастас за по-літими українськими герцями, а ягличні вигосили проповідь, за-кликаючи до жертв на інва-лідів.

Предсідатель парохії Павло Баран узяв тарілку й пішов за збіркою. Зложили: о. П. Білов, Татіяна Курнаська по 1 дол.; М. Пастушок, П. Бринілевич, М. Сорока по 50 ц.; П. Баран 25 цнт.; решта дрібними датками. Разом бу-ло \$6.51, які переслали через Об'єднання.

П. Бринілевич.

МИЛВОКІ, ВІС.

На інвалідів.

Товариство ім. І. Франка, від 103 У. Н. Союзу, на своїм конгресі зложило свої жертви на борців за волю й долю Рідного Краю в сумі \$9.75; а того обтигнуло на переслаку 1 дол. 75 ц.

Не подаємо тут назвиск жер-товодів, бо кожний знає, що дав.

Іван Березовець.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

На пам'ятник І. Франка.

Гром. Гнат Гаврилук, по-жертвував 5 доларів на пам'ят-ник Івана Франка. Гроші пе-ресладо до краю через Об'є-днання.

ОДИНОКА

ПРЯМА ДОРОГА ДО СТАРОГО КРАЮ

Випрок до Галини.

Вигляди пасажирських кораблів.
ПОЛОНІЯ, КОСТОШКО, ПУЛАСКИ

Ідте цими виглядами кораблями, на котрих дістанете домашню поживу в довільній кількості і першорядну обслугову в вашій рідній мові.

НАБІЛЖИЧАШИ ВІДПІД:

S. S. "PULASKI" AUG. 27th

Звертайтеся до місцевих агентів, або пишіть до:

GDYNIA AMERICA LINE

(Formerly Baltic America Line)

89 BROAD STREET, NEW YORK, N. Y.
315 SO. DEARBORN STREET, CHICAGO, ILL.
UNION TRUST BUILDING, PITTSBURGH, PA.
110 STATE STREET, BOSTON, MASS.

ХОРИ ЧОЛОВІКИ І ЖІНКИ.

ПОРАДЬТЕСЯ Д-РА ЗІНСА, ЯКИЙ МАЄ 25 ЛІТ
МЕДИЧНОЇ ПРАКТИКИ В ЛІЧЕННІ ХРОНІЧНИХ
НЕДУГ МУЖЧИН І ЖІНОК.Шкірні і перові хвороби, загальне ослаблення,
шлунково-кишкові, кишкові і просторові незгоди,
хвороби, бреші, та інші загальні недуги, яку успіш-
но лікують з науковими методами. Мої шни прис-
тупні, а можна також порозумітись щодо окремих
умов.X-Рейс, екзамінації крові і хімічні спроби.
Ворискування сироватки і спелітків.
(БЕЗПЛАТНІ ПОРАДИ)

DR. L. ZINS

110 EAST 18th STREET, NEW YORK CITY.
меша 4-тою Еверетт і Irving Pl.
ГОЛІНИ: Денно від 9, рано до 8, вечірні в неділі від 9, рано до 4, прова.

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ

КОТРИ МОЖНА НАБУТИ В КНИГАРНІ "СВОБОДИ":

Перша Книжечка (Буквар), П. Матвійчука	40
Друга Книжечка (Читанка для П. класи), М. Матвійчука	40
Третя Книжечка (Читанка для III класи), М. Матвійчука	60
Четверта Книжечка (Читанка для IV класи), М. Матвійчука	70
Коротка Історія України, І. Крип'якевича	50
Мала Історія України, І. Крип'якевича	15
Початкова Географія, з багатьма малюнками і картою, написав Степан Рудницький	75
Малі Катехизми християнсько-католицької релігії, ула- жив о. Іван Рудович	35
Біблійна Історія, старого і нового завіта, о. д-ра Яросла- ва Левинського	85
Шкільний Словник, Ф. Колесніс	75
КНИЖКИ ДЛЯ НАУКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І СЛОВІ І ПИСЬМ.	
Правописні Вправи, нап. Кость Кисілевський, стор. 40	40
Граматичні Вправи для вищих класів всенародних шкіл, I. частина 47 сторін; II. частина 62 стор.; III. частина 60 сторін.	1.00
Граматичні Вправи для вищих класів всенародних шкіл, а нижчих класів середніх і фахових шкіл та самонавчан- ня, на підставі граматик української мови д-ра Васи- ля Сімовича за редакцією Омеїана Поповича, сторін 96	65
Методика устного і писемного стилю для всіх шкіл, Збірка практичних задач Богдана Закиньського	75
Методика правописних і словесних справ з додатками: диктанти, зразки говорів, спис висловів. Практичний підручник для вчителів і кандидатів учительського знання д-ра Кости Кисілевського	65
Методичні Шпарухи до навчання перших початків ук- раїнського письма, М. Матвійчука	75
Замовлення разом з належністю слати на адресу:	
"СВОБОДА" JERSEY CITY, N. J.	
41-43 GRAND ST., (P. O. Box 346)	

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВІННА НАХО-
ДИТИСЯ ЧАСОПИСЬ "СВОБОДА".

ПОДЯКИ.

Я, нижче підписаний, скла-
даю сердечну подяку У. Н. Со-
юзови та Головному Уряднику
за виплату мені по смертної
допомоги по моїй
донці Анні в сумі \$346 з Мо-
лодогого Департаменту. Ві-
знаю всіх членів У. Н. Союзу,
щоби як найшвидше випла-
чували своїй донці до У. Н.
Союзу.Іван Олексин,
член від 34 У. Н. Союзу,
в Лорейн, О.Я, нижче підписаний, скла-
даю сердечну подяку У. Н. Со-
юзови та Головному Уряднику
за виплату мені по смертної
допомоги \$25, котрі в та-
кий прикрій час мені прила-
дились на покриття коштів в
мої слабости. Бажаю якнай-
більшого розвою У. Н. Сою-
зови від щирого серця, щоб
У. Н. Союз міг далі помагати
своїм членам.Анна Салая,
члениця від 34 У. Н. Союзу
в Лорейн, О.Я, нижче підписаний, отрим
складно сердечну подяку Го-
ловному Урядови У. Н. Союзу
за уділення мені допомоги, в
сумі 50 доларів, котрі мені
стали дуже важливою поміччю
і підмогою при моїй слабості.Також буду старатись як
найбільше приєднати членів
до У. Н. Союзу. Так само скла-
даю подяку і відділовим уряд-
никам за їх труд.Андрій Василецький,
член тов. ім. Б. Хмельницько-
го, від 137 У. Н. Союзу.Я, нижче підписаний член
У. Н. Союзу, від 158, складаю
ширу подяку Головному уря-
дову У. Н. Союзу за уділення
мені допомоги в сумі \$50, котрі
помогли мені в моїй тяж-
кій стані, а головне в тепері-
шній тяжкій часі.Поспій Голінявський,
Петр Амбой, Н. Дж.Повітовий лікар стрічає се-
лінина. Селянин поздоровав
лікаря.Лікар: А я собі відікався вас
пригаду.Селянин: Та я називаюся Ар-
темко Сус, пан доктор лічили
мою жінку.Лікар: Ага, ага, пригаду,
пригаду собі! А щож, здоро-
ва ваша жінка?Селянин: Та здорова, Богу
дякуюти.Лікар: А бачите! А ви так
боялися дати оперувати жінку.
Колиб не зперували були, то
вона вже давно булаб на тому
світі!Селянин: Та вона, прошу па-
на, дуже, вже другий рік на
тому світі! Я з другою оженив-
ся на телого Миколи.В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ І ФОТО-
ГРАФІЯ ЧЛЕНІВ І ВІДДІЛІВ ДО
КАЛЕНДАРІ У. Н. СОЮЗІ
НА РІК 1933.Календар У. Н. Союзу, який
роздається у багатьох тися-
чах примірників, є найважли-
вим середком до оголошувань
поміж американськими Укра-
їнцями. Хто має який бізнес,
а зажежить йому на тім, аби
про нього знали як найбіль-
ше людей, повинні дати своє
оголошення до календаря У.
Н. Союзу. Шни є великим прис-
тупним, за якийсь, що накла-
дає вносити 20,000 примірни-
ків. Ця сума, 34. цівка, на-
коштує \$27.00; половина \$13-
50; четверть \$9.00; осяма част-
ка \$4.00; перша і остання сторо-
на в часті оголошень по \$33-
00. Хто хотів би в своїм ого-
лошенні помістити також і
фотографію, чи то свою чи
свого бізнесу, мусить присла-
ти з нею готову до друку, кш-
ти; коли ні, то понайти кошт ви-
готовлення такої кшти з фо-
тографії то значить, що його
оголошення буде стільки до-
рожче коштувати, скільки ви-
носить кошт виготовлення з
фотографії друкарської кшти.Текст оголошень мусить
знаходитись в редакції по
день 30 серпня б. р. Гроші за
оголошення належить посилати
рівночасно. Оголошення на
кредит безсумовно не будуть
друкуватись.Фотографії Братств і Товари-
ств. Відділи У. Н. Союзу, а
також кружки співачок і теат-
ральні, школи, банди, які є
при відділах У. Н. Союзу (ко-
ли який кружок, співацьке то-
вариство і т. п. не є при відді-
лі У. Н. Союзу, таких пісень
ухвали не будуть помішувати
у календарі), хотілиб, аби
їх фотографії були поміщені
в календарі на 1933 рік, зов-
лять їх прислати на адресу
"Свободи" найданіше по день
30 серпня б. р. Рівночасно
прислати фотографію з фото-
графією чек або моні-ордер,
вписаний на ім'я "Свободи"
на суму \$8.50. Ці гроші ужи-
ться на покриття коштів ви-
готовлення з фотографії дру-
карської кшти. Місце в кален-
дарі безплатно.Всі фотографії мусять бути
добре упаковані.Всі писма належить адре-
сувати:"СВОБОДА"
81-83 GRAND ST., 2do P. O. BOX 346,
JERSEY CITY, N. J.— Знаєте, я все сміюся, як
бачу щось смішного.— Якеж у такому випадку
голиця? Хіба не дивинсь до
зсерка?Вона була старанно закута
на густим покривалом! Мовчи
і поспішно веде Тарзану сте-
жками, вилито, її добре вломи-
ли. При світі зір та білогоді
місяця, ця місцевість здавалася
Тарзанові дуже дикою і таєм-
ничною. Коли перші промінні
сонця освітили все навкруги,
Тарзан побачив, що він зна-
ходиться, десь до від Опару в
тих таємничих горах, до яких
він колись не міг навіть прис-
тупити. Жіночка постала вела
його, зісхує все далі в гори.Нарешті розчинилися ще одні
двері, заскрипіли востаннє
зависі й луною відлунув-
ся їх скрип у глибокій темноті.
Тарзан почув, що до нього лі-
тався свіжий струмок повіт-
ря. Аж голова закутилася від
нього, після тяжкого й щільно
смерчового повітря. Ще кілька
кроків і сумері ночі показав-
ся при виході з темноти. Тар-
зан опинився зі своїм провід-
ником на чистому повітрі.
Мовчки ступав він за невідомо-
ним проводом: Пригнувшись
ближче, він пізнав, що
це була жінка.Вона була старанно закута
на густим покривалом! Мовчи
і поспішно веде Тарзану сте-
жками, вилито, її добре вломи-
ли. При світі зір та білогоді
місяця, ця місцевість здавалася
Тарзанові дуже дикою і таєм-
ничною. Коли перші промінні
сонця освітили все навкруги,
Тарзан побачив, що він зна-
ходиться, десь до від Опару в
тих таємничих горах, до яких
він колись не міг навіть прис-
тупити. Жіночка постала вела
його, зісхує все далі в гори.Нарешті й Опар зник з їх
овидів. Вони обоє опинилися в
дихній таємничій місцевості,
куди не долігав ніякий сторон-
ній згук. Жіночка постала, нічо-
го не кажучи Тарзанові, мов-
чки відслонила своє покривало
і похвильно до нього дивився.
"Ді! Це ти?" — голосно ви-
гукнула здивований Тарзан.
"Тебе бачити за це. Ти впадеш
жертвою розлюченого мешкан-
ця Опару!" — Я ніколи більше
туди не вернусь! — сказала
Ла. "Чуєш, не вернусь! Чи по-
биш ти мене, чи ні?"Вона була старанно закута
на густим покривалом! Мовчи
і поспішно веде Тарзану сте-
жками, вилито, її добре вломи-
ли. При світі зір та білогоді
місяця, ця місцевість здавалася
Тарзанові дуже дикою і таєм-
ничною. Коли перші промінні
сонця освітили все навкруги,
Тарзан побачив, що він зна-
ходиться, десь до від Опару в
тих таємничих горах, до яких
він колись не міг навіть прис-
тупити. Жіночка постала вела
його, зісхує все далі в гори.Вона була старанно закута
на густим покривалом! Мовчи
і поспішно веде Тарзану сте-
жками, вилито, її добре вломи-
ли. При світі зір та білогоді
місяця, ця місцевість здавалася
Тарзанові дуже дикою і таєм-
ничною. Коли перші промінні
сонця освітили все навкруги,
Тарзан побачив, що він зна-
ходиться, десь до від Опару в
тих таємничих горах, до яких
він колись не міг навіть прис-
тупити. Жіночка постала вела
його, зісхує все далі в гори.Вона була старанно закута
на густим покривалом! Мовчи
і поспішно веде Тарзану сте-
жками, вилито, її добре вломи-
ли. При світі зір та білогоді
місяця, ця місцевість здавалася
Тарзанові дуже дикою і таєм-
ничною. Коли перші промінні
сонця освітили все навкруги,
Тарзан побачив, що він зна-
ходиться, десь до від Опару в
тих таємничих горах, до яких
він колись не міг навіть прис-
тупити. Жіночка постала вела
його, зісхує все далі в гори.Вона була старанно закута
на густим покривалом! Мовчи
і поспішно веде Тарзану сте-
жками, вилито, її добре вломи-
ли. При світі зір та білогоді
місяця, ця місцевість здавалася
Тарзанові дуже дикою і таєм-
ничною. Коли перші промінні
сонця освітили все навкруги,
Тарзан побачив, що він зна-
ходиться, десь до від Опару в
тих таємничих горах, до яких
він колись не міг навіть прис-
тупити. Жіночка постала вела
його, зісхує все далі в гори.Вона була старанно закута
на густим покривалом! Мовчи
і поспішно веде Тарзану сте-
жками, вилито, її добре вломи-
ли. При світі зір та білогоді
місяця, ця місцевість здавалася
Тарзанові дуже дикою і таєм-
ничною. Коли перші промінні
сонця освітили все навкруги,
Тарзан побачив, що він зна-
ходиться, десь до від Опару в
тих таємничих горах, до яких
він колись не міг навіть прис-
тупити. Жіночка постала вела
його, зісхує все далі в гори.Вона була старанно закута
на густим покривалом! Мовчи
і поспішно веде Тарзану сте-
жками, вилито, її добре вломи-
ли. При світі зір та білогоді
місяця, ця місцевість здавалася
Тарзанові дуже дикою і таєм-
ничною. Коли перші промінні
сонця освітили все навкруги,
Тарзан побачив, що він зна-
ходиться, десь до від Опару в
тих таємничих горах, до яких
він колись не міг навіть прис-
тупити. Жіночка постала вела
його, зісхує все далі в гори.Вона була старанно закута
на густим покривалом! Мовчи
і поспішно веде Тарзану сте-
жками, вилито, її добре вломи-
ли. При світі зір та білогоді
місяця, ця місцевість здавалася
Тарзанові дуже дикою і таєм-
ничною. Коли перші промінні
сонця освітили все навкруги,
Тарзан побачив, що він зна-
ходиться, десь до від Опару в
тих таємничих горах, до яких
він колись не міг навіть прис-
тупити. Жіночка постала вела
його, зісхує все далі в гори.Вона була старанно закута
на густим покривалом! Мовчи
і поспішно веде Тарзану сте-
жками, вилито, її добре вломи-
ли. При світі зір та білогоді
місяця, ця місцевість здавалася
Тарзанові дуже дикою і таєм-
ничною. Коли перші промінні
сонця освітили все навкруги,
Тарзан побачив, що він зна-
ходиться, десь до від Опару в
тих таємничих горах, до яких
він колись не міг навіть прис-
тупити. Жіночка постала вела
його, зісхує все далі в гори.Вона була старанно закута
на густим покривалом! Мовчи
і поспішно веде Тарзану сте-
жками, вилито, її добре вломи-
ли. При світі зір та білогоді
місяця, ця місцевість здавалася
Тарзанові дуже дикою і таєм-
ничною. Коли перші промінні
сонця освітили все навкруги,
Тарзан побачив, що він зна-
ходиться, десь до від Опару в
тих таємничих горах, до яких
він колись не міг навіть прис-
тупити. Жіночка постала вела
його, зісхує все далі в гори.Вона була старанно закута
на густим покривалом! Мовчи
і поспішно веде Тарзану сте-
жками, вилито, її добре вломи-
ли. При світі зір та білогоді
місяця, ця місцевість здавалася
Тарзанові дуже дикою і таєм-
ничною. Коли перші промінні
сонця освітили все навкруги,
Тарзан побачив, що він зна-
ходиться, десь до від Опару в
тих таємничих горах, до яких
він колись не міг навіть прис-
тупити. Жіночка постала вела
його, зісхує все далі в гори.Вона була старанно закута
на густим покривалом! Мовчи
і поспішно веде Тарзану сте-
жками, вилито, її добре вломи-
ли. При світі зір та білогоді
місяця, ця місцевість здавалася
Тарзанові дуже дикою і таєм-
ничною. Коли перші промінні
сонця освітили все навкруги,
Тарзан побачив, що він зна-
ходиться, десь до від Опару в
тих таємничих горах, до яких
він колись не міг навіть прис-
тупити. Жіночка постала вела
його, зісхує все далі в гори.ЯК МНІ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ
КРАЄВІ.

БРУКЛІН, Н. Я.

Жертва на УВО.

Кожного року в нашій церк-
ві відбуваються 4 липня по-
минки по померших членах
Братства Пресв. Тройці, від
203. У. Н. Союзу в Брукліні.
(Цього року такі поминки ви-
були не так як раніше
колись Братство робило: ма-
ленький перекусок своїм чле-
нам, а цим разом тих кілька
центів, що витрачалися на пе-
рекусок, оформували на Укра-
їнський Військовий Організацій.Хоч мала нас горстка членів
Братства, але кождо україн-
ську національну справу, ко-
ра дає свій ключ, ми члени
високо цінимо й складаємо
летки на піддержку її. На цей
раз з братської каси дано 5 д.;
поодинокі члени доложили
\$2.25. Жертвували: по 25 цт.:
М. Шинот, О. Парвас, С.
Гашуко, І. Муляк, І. Кіс,
М. Ковальський, В. Шеремета,
Д. Масник, Д. Сенота. Разом
\$7.25 зложено на руки секр. Д.
Сеноти, котрий виласив їх
Об'єднання на призначену шль.За що щиро жертву складе-
мо сердечну подяку україн-
ській громаді в Ром, зокрема
Українському Народному До-
мові та гр. О. Гулязові, який
поміг що збірку перевести.
Вірюмо, що ці громадяни й на
будуче все будуть пам'ятати
про вільнолюбну боротьбу.Гроші виласно через Об'єд-
нання на призначену шль.
Центральна Управа ОДВ
в Америці.

ЩИКАГО, ІЛЛ.

Замість вінця на Рідну Школу.
Згідно з волею покійного
д-ра Володимира Сімоновича,
довголітнього народного дія-
ча в Шикаго в Америці, що-
би замість вінця на його мо-
гили зложити дар "Рідній
Школі", Стрілецький Гурток
ч. 6 в Шикаго переіслав \$5
через "Об'єднання" на закладу
вільнолюбної боротьби.За уряд Бр. Пресв. Тройці:
Мих. Шинот, предс.;
Д. Сенота, секретар;
С. Гашуко, касієр.

ДІТРОЙТ, МІШ.

Жертва на край.
Товариство ім. Шашке-
вича, від 94 У. Н. Союзу в
Гемтрем, Міш., переіслало че-
кр Об'єднання на вільнолюб-
ну боротьбу в краю 25 дол., а
відділ ч. 4 ім. О. Головинського,
ОДВ в Гемтрем, Міш., переі-
слав \$3.35 для голодую-
чих на Гуцульщині. Ця збірка
була на забаві в гр. Петра
і Магдалини Войтвич на за-
клик Онурії Курочки.

Іван Курчак, секретар.

АНСОНІЯ, КОНН.

На вільнолюбну боротьбу.
Стейтова організація пере-
іслала через Об'єднання \$63.50
на вільнолюбну боротьбу. Гроші
складаються з таких сум:
від Стейтової Організації з
піврічних зборів \$50; пожерт-
ви: Г. Патинко \$20; О. Мер-
шак, Т. Галенда, Т. Захар-
чук, Л. Бих, В. Каліна, І. Не-
сторук, Г. Стасинчик, В. Ва-
ров, В. Колісник, К. Марушак,
М. Дмитерко по \$1; П. Моля-
ва 50 ц.

Ол. Мершак.

СЕНТ-ЛУІС, МО.

На Рідну Школу.
Українська православна па-
рохія в Ст. Луїс, Мо., обходи-
ла в неділю, 31-го липня, хра-
мовий празник. Підчас спів-вали присутних до зложення
жертв на цю шль.Свідомий українській грома-
ді: міста Ром зрозуміли ці
слова, як слід та щиро відгук-
нулись на цей зазив, даючи
чим гідний примір, як кожну
нагоду, попри особисте здо-
вдення та забаву, можна ви-
користати й для народних
целей.Переведена збірка на саці
прінесла \$7.07, а саме: по \$1
зложили: гр. А. Андрусиниш,
Д. Шербай і І. Піріг; решту:
ц. є. \$4.07, збірано дрібними
датками.За що щиро жертву складе-
мо сердечну подяку україн-
ській громаді в Ром, зокрема
Українському Народному До-
мові та гр. О. Гулязові, який
поміг що збірку перевести.
Вірюмо, що ці громадяни й на
будуче все будуть пам'ятати
про вільнолюбну боротьбу.Гроші виласно через Об'єд-
нання на призначену шль.
Центральна Управа ОДВ
в Америці.

ЩИКАГО, ІЛЛ.

Замість вінця на Рідну Школу.
Згідно з волею покійного
д-ра Володимира Сімоновича,
довголітнього народного дія-
ча в Шикаго в Америці, що-
би замість вінця на його мо-
гили зложити дар "Рідній
Школі", Стрілецький Гурток
ч. 6 в Шикаго переіслав \$5
через "Об'єднання" на закладу
вільнолюбної боротьби.За уряд Бр. Пресв. Тройці:
Мих. Шинот, предс.;
Д. Сенота, секретар;
С. Гашуко, касієр.

ДІТРОЙТ, МІШ.

Жертва на край.
Товариство ім. Шашке-
вича, від 94 У. Н. Союзу в
Гемтрем, Міш., переіслало че-
кр Об'єднання на вільнолюб-
ну боротьбу в краю 25 дол., а
відділ ч. 4 ім. О. Головинського,
ОДВ в Гемтрем, Міш., переі-
слав \$3.35 для голодую-
чих на Гуцульщині. Ця збірка
була на забаві в гр. Петра
і Магдалини Войтвич на за-
клик Онурії Курочки.

Іван Курчак, секретар.

АНСОНІЯ, КОНН.

На вільнолюбну боротьбу.
Стейтова організація пере-
іслала через Об'єднання \$63.50
на вільнолюбну боротьбу. Гроші
складаються з таких сум:
від Стейтової Організації з
піврічних зборів \$50; пожерт-
ви: Г. Патинко \$20; О. Мер-
шак, Т. Галенда, Т. Захар-
чук, Л. Бих, В. Каліна, І. Не-
сторук, Г. Стасинчик, В. Ва-
ров, В. Колісник, К. Марушак,
М. Дмитерко по \$1; П. Моля-
ва 50 ц.

Ол. Мершак.

СЕНТ-ЛУІС, МО.

На Рідну Школу.
Українська православна па-
рохія в Ст. Луїс, Мо., обходи-
ла в неділю, 31-го липня, хра-
мовий празник. Підчас спів-вали присутних до зложення
жертв на цю шль.Свідомий українській грома-
ді: міста Ром зрозуміли ці
слова, як слід та щиро відгук-
нулись на цей зазив, даючи
чим гідний примір, як кожну
нагоду, попри особисте здо-
вдення та забаву, можна ви-
користати й для народних
целей.Переведена збірка на саці
прінесла \$7.07, а саме: по \$1
зложили: гр. А. Андрусиниш,
Д. Шербай і І. Піріг; решту:
ц. є. \$4.07, збірано дрібними
датками.За що щиро жертву складе-
мо сердечну подяку україн-
ській громаді в Ром, зокрема
Українському Народному До-
мові та гр. О. Гулязові, який
поміг що збірку перевести.
Вірюмо, що ці громадяни й на
будуче все будуть пам'ятати
про вільнолюбну боротьбу.

Гроші виласно через